

[Josef Andersson.]

Den anden Ændring, der foreslaas, er ogsaa fremkaldt af den Erfaring, som er indhøstet under Arbejdet med Loven. Det har nemlig vist sig, at den nugældende Lovs Bestemmelse om Godtgørelse for tabt Arbejdstid har ført til ganske urimelige Fortolkninger. Den foreslaaede Ændring gør Loven klarere paa dette Punkt og derved lettere at administrere.

Det foreliggende Lovforslag betyder saaledes en væsentlig Forbedring af den nugældende Lov om Fordeling og Regulering af Arbejde, og jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det til det høje Tings velvillige Behandling og til Vedtagelse.

Stensballe: Efter de Forhandlinger, der har været ført om dette Lovforslag i det andet høje Ting, hvor der er opnaaet Enighed mellem de samarbejdende Partier, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling her i Tinget.

Malchau: Det er naturligvis noget af en Skønssag, om den Arbejdsfordelingsordning, der søgtes tilvejebragt ved Gennemførelse af Loven af 30. Maj 1940, har virket fuldt ud efter Hensigten. Som ofte fremhævet var denne Ordning baseret paa Frivillighedens Princip, og som ogsaa nævnt af den højtærede Arbejds- og Socialminister skulde Arbejdsfordelingsnævnet inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden indberette til Arbejdsministeren, hvorledes Loven havde virket. Naar man ser paa denne Indberetning, faar man, synes jeg, stort set det Indtryk, at Loven er blevet fulgt i saa vid Udstrækning, at man godt kan sige, at dette Frivillighedens Princip, som vi ogsaa var Tilhængere af, er slaaet an. Der er altsaa for saa vidt ingen Grund til at fravige dette Princip. Der er gennemført Rammeoverenskomster for 71 Fag med et samlet Arbejdertal paa ca. 280 000, og som vi før hørte, er over 25 000 beskæftigede holdt i Arbejde som Følge af Fordelingen. Derfor er en almindelig Beføjelse til tvangsmæssig Gennemførelse af Arbejdsfordelingen sikkert heller ikke nødvendig, men paa den anden Side kan vi tiltræde den i Lovforslagets § 1 foreslaaede Bemyndigelse til Arbejdsfordelingsnævnet, hvorefter dette, naar mindst 5 af Nævnets 7 Medlemmer er enige derom, bliver beføjet til at gennemføre en Arbejdsfordeling, hvor Enighed om en saadan ikke har kunnet opnaas ad Frivillighedens Vej.

Vi kan ligeledes tiltræde den i Lovforslagets § 2 foreslaaede Ændring af Lovens § 11, idet vi finder, at der her er Tale om en Simplificering og en simpel Retfærdighedshandling over for de paagældende; de, der kommer ind under Arbejdsfordelingen, skal ikke lide mere derved end det, der nu engang følger af den tabte Arbejdstid.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Anna Westergaard: Det er meget tilfredsstillende, at man ikke i det foreliggende Lovforslag er gaaet saa vidt som til Gennemførelse af en almindelig Tvang med Hensyn til Arbejdsfordeling, hvortil der jo efter det foreliggende heller ikke vilde have været nogen Anledning, idet Loven er blevet anvendt i ret stort Omfang. Det er tilfredsstillende, at man er blevet staaende ved den nugældende Ordning og nøjes med i visse særlige Tilfælde at indføre Tvang, for det første naar et Mindretal modsætter sig en Arbejdsfordeling, som et Flertal ønsker, og for det andet naar Hensynet til anden Arbejdsfordeling kræver det. Det kræves endda efter Lovforslaget i visse Tilfælde, at mindst 5 af Nævnets 7 Medlemmer skal være enige.

Lovforslagets § 2 er i det væsentlige en Simplificeringsbestemmelse, som synes at være særdeles hensigtsmæssig.

Jeg kan paa Det radikale Venstres Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, som vil gøre Loven mere smidig og i det hele taget mere anvendelig.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

Herméd sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 306 af 30 Maj 1940 om Priser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 209).

Lovforslaget sattes til Forhandling.